

वातायन उलः । वायुः । गायत्री ।

वा॒त आ वा॒तु भेष॒जं श॒म्भु म॒यो॒भु नो॒ हृ॒दे । प्र ण॒ आ॒यू॒षि ता॒रिष॒त् ॥ १०.१८६.०१

वातः- वायुः प्राण इत्याध्यात्मिके । शम्भु- शङ्करम् । नः- अस्माकम् । हृदे- हृदयाय । मयोभु- आनन्दकरम् । भेषजम्- आरोग्यम् । आ वातु- प्रापयतु । नः- अस्माकम् । आयूषि । प्र तारिषत्- प्रवर्धयतु ॥१॥

उ॒त वा॒त पि॒तासि॑ न उ॒त भ्रा॒तो॒त नः॑ स॒खा । स नो॒ जी॒वा॒त॒वे कृ॒धि ॥ १०.१८६.०२

उत- अपि च । वात- प्राण । नः- अस्माकम् । पिता- जनकः । असि- भवसि । उत- अपि च । भ्राता- सोदरः । उत- अपि च । नः- अस्माकम् । सखा- मित्रम् । सः- तादृशस्त्वम् । नः- अस्मान् । जीवातवे- उज्जीवनाय । कृधि- कुरु ॥२॥

यद॒दो वा॒त ते गृ॒हे॒ऽमृ॒तस्य॑ नि॒धिर्हि॒तः । ततो॑ नो दे॒हि जी॒वसे॑ ॥ १०.१८६.०३

यददः- योऽसौ । वात- वायो प्राण । ते- तव । गृहे- सदने । अमृतस्य निधिः- अमृतसम्पत् । हितः- निहिता । ततः- तस्याः । नः- अस्मभ्यम् । जीवसे- उज्जीवनाय । देहि- यच्छ ॥३॥